

Somlyó Zoltán

Őszi vers

*Megérted az ősz... a rövidült napok
susogó alkonyát; levelek rozóda-barna
színét; s a piros estet, melynek leple alá
vonul álom felé ember és minden barma.*

*Megérted: rádesik az ablakon keresztül
a napsugár, az égnek szőke, tömör haja:
és mustszagot lehellve s kínálva mámorával
nyílik meg lábad előtt a pince ajtaja...*

*Be jó is, hogy megérted. Helyetted most ki inná
gyümölcsök sárga mézét és vágyódó rímek
aromás teáját a csendes kis szobában,
melynek ablakán a függöny szélről remeg...*

*Vedd a mosolygó almát és a csengő barackot
és vedd a szőlő szőlőt: s áldd meg a pillanat
mennyei tisztaságát s csillagát életednek,
mely akkor lesz legfénylőbb, mikor leszalad...*

Múlt és Jövő, 1936. október